

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

การอ่านเป็นทักษะการรับสารที่มีความสำคัญและจำเป็นในชีวิตประจำวันโดยเฉพาะสังคมปัจจุบันการรับสารด้วยการอ่านมีความรวดเร็วและมีรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้น อาทิ การอ่านจากอินเทอร์เน็ตและสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ ผู้ที่เห็นความสำคัญของการอ่านและมีความสามารถในการอ่านจึงมักได้รับประโยชน์มากกว่าผู้อื่น (สิริอาภา รัชตะหิรัญ, 2557) การอ่านมีความสำคัญ คือเป็นเครื่องมือและเป็นหัวใจที่จะช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักใช้กระบวนการคิดอันเป็นทางนำไปสู่การพัฒนาการฟัง การพูด การเขียน และใช้หลักภาษาได้ดี ดังนั้นการอ่านเพื่อให้เกิดความรู้และเกิดความคิดจึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดโดยเฉพาะความเข้าใจในเรื่องราวที่อ่านหรือความสามารถที่จะจับใจความสำคัญแปลความตีความและขยายความเรื่องราวที่อ่านได้ จะทำให้เกิดทักษะในการคิดที่จะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันต่อไปได้ (บันลือ พฤกษ์วัน, 2554) และเนื่องจากแผนการศึกษาแห่งชาติฉบับเดิมได้สิ้นสุดลง กระทรวงศึกษาธิการโดยสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาจึงได้จัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 ขึ้นเพื่อวางกรอบเป้าหมายและทิศทางการจัดการศึกษาของประเทศ โดยมุ่งจัดการศึกษาให้คนไทยทุกคนสามารถเข้าถึงโอกาสและความเสมอภาคในการศึกษาที่มีคุณภาพ พัฒนาระบบการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ พัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะในการทำงานที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาประเทศ ด้วยวิสัยทัศน์ที่ว่า “คนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ 21” โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้มีทักษะการเรียนรู้ 3Rs ได้แก่ การอ่านออก (Reading) การเขียนเป็น (Writing) และการคิดเลขได้ (Arithmetic) (ปิยาภรณ์ โคตรชมภู, 2555)

ทั้งนี้การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทยในปัจจุบันเปลี่ยนไปจากที่เคยเน้นการเรียนรู้ด้วยการท่องจำกฎการใช้ต่างๆ มาสู่การกระตุ้นให้ผู้เรียนเรียนภาษาอังกฤษด้วยความสนุกสนานมากขึ้น (กิ่งแก้ว รัชอินทร์, 2558) ด้วยเหตุนี้การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงจำเป็นต้องนำสื่อการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพเข้ามาช่วยในการถ่ายทอดความรู้ และเมื่อ

พิจารณาแล้วสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมสำหรับการแก้ปัญหาการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษมากที่สุด คือ ชุดแบบฝึกเสริมทักษะเพราะเป็นสื่อที่มีการจัดไว้อย่างเป็นระบบ ช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ตามความสามารถของตน อีกทั้งยังส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (เนื้อทอง น่ายี, 2554) ประกอบกับเลือกใช้วิธีการสอนที่มุ่งพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยเฉพาะอาจทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการอ่านจับใจความได้ โดยผู้วิจัยเลือกใช้วิธีสอนแบบ **Directed Reading – Thinking Activity (DR-TA)** ซึ่งเป็นวิธีที่มีจุดมุ่งหมายในการฝึกการคาดเดาเนื้อเรื่องโดยใช้ภาพหรือชื่อเรื่องและฝึกกระบวนการคิด ซึ่งในยุคแรกพัฒนาขึ้นโดยสตอสตอฟเฟอร์ (Stauffer, 1975) และต่อมาเทอร์นีย์, ริดเดนชและดิเชอร์ (Teirney, Readence & Disher, 1995) ได้ปรับปรุงขึ้นใหม่เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจในการเรียนมากยิ่งขึ้น เพราะมุ่งฝึกการคาดเดาผ่านกระบวนการคิด การตรวจสอบเรื่องที่อ่านโดยมีการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่และกลั่นกรอง ขอมูลเพื่อนำไปสู่ความเข้าใจ ซึ่งแบ่ง ออกเป็น 2 ช่วงหลัก คือ ช่วงที่ 1 กระบวนการอ่านและคิด เริ่มจากนักเรียนอ่านชื่อเรื่องหรือดูภาพแล้วคาดเดาคำตอบ อ่านในใจและตรวจสอบความเข้าใจ และสรุปสาระสำคัญจากเรื่องที่อ่าน ช่วงที่ 2 การฝึกทักษะที่จำเเนกโดยให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดทบทวนความเข้าใจในการอ่าน นอกจากนั้นผู้วิจัยยังได้ศึกษาแนวคิดและกลวิธีการสอนอ่านแบบ DR-TA พบว่า เป็นวิธีการสอนที่มีการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการคาดเดาคำตอบโดยเริ่มจากการอ่านเนื้อเรื่อง ตรวจสอบการคาดเดา สรุปสาระสำคัญและทบทวนความเข้าใจในการอ่านเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการอ่านถูกต้อง และแม่นยำมากยิ่งขึ้น (เรืองศักดิ์ อัมไพพันธ์, 2559)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศสามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ คือ ในโครงสร้างของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ให้ความสำคัญแก่กลุ่มภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานโดยกำหนดให้เรียนภาษาอังกฤษทุกช่วงชั้นและได้กำหนดสาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร ไว้ดังนี้ คือ เข้าใจกระบวนการอ่าน และการฟัง สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และนำมาใช้อย่างมีวิจารณญาณ และมีทักษะในการสื่อสารทางภาษา แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร ความคิดเห็น และความคิดรวบยอดได้อย่างสร้างสรรค์ มี

ประสิทธิภาพ และมีสุนทรียภาพ สำหรับสาระที่ 3 : ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลกนั้น ผู้เรียนต้องสามารถใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่างๆ ในโรงเรียน ชุมชน และสังคม และสามารถใชภาษาต่างประเทศเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้การทำงานการประกอบอาชีพการสร้างความร่วมมือและการอยู่ร่วมกันในสังคม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2555) โดยมีตัวแปรตามคือ ผลการทดสอบทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยการตอบคำถามจากชุดแบบฝึกเสริมทักษะที่ครูกำหนดขึ้น จำนวน 3 เรื่อง

ในปีการศึกษา 2562 พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศ สุราษฎร์ธานี จำนวน 28 คน มีทักษะด้านการอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุง ทั้งนี้มีสาเหตุจากการที่นักเรียนมีเจตคติไม่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เนื่องจากนักเรียนคิดว่าเป็นกลุ่มสาระที่ยาก เรียนแล้วไม่มีโอกาสนำไปใช้ เนื้อเรื่องที่อ่านเป็นเรื่องไกลตัว รวมทั้งแบบเรียนภาษาอังกฤษนั้นไม่เอื้อต่อการอ่าน มุ่งเน้นไวยากรณ์เป็นหลัก มีความซับซ้อนยากเกินความสามารถของนักเรียน บทความไม่มีรูปภาพประกอบที่น่าสนใจจึงทำให้ยากต่อการจับประเด็นสำคัญจากเรื่องที่อ่าน จากสภาพปัญหาที่พบจะเห็นได้ว่าวิธีการที่จะส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะทักษะการอ่านจับใจความให้ได้ผลนั้นต้องเริ่มที่การสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ นั่นคือ การเริ่มจากสิ่งที่เด็กสนใจใฝ่รู้ (ทัศนีย์ เทศต่อม, 2552)

จากปัญหาและสาเหตุที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้สื่อเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ พบว่าการศึกษาโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะนั้นสามารถพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยค้นคว้าจึงมีความสนใจที่จะใช้กระบวนการวิจัยเชิงทดลองในชั้นเรียน ในการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะที่ครูสร้างขึ้นใหม่เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศ สุราษฎร์ธานี ให้มีทักษะการอ่านจับใจความที่ดีมากยิ่งขึ้น โดยการนำเรื่องราวจากสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวนักเรียนมาสร้างเป็นบทความ เช่น ความเชื่อ ตำนาน หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นเข้ามาสอดแทรกในวิธีการสอนจึงอาจเป็นทางเลือกหนึ่งของครู (เรืองศักดิ์ อัมไพพันธ์, 2559) ทั้งนี้เพราะการอ่านบทความที่เกิดขึ้นจากเรื่องราวใกล้ตัวของนักเรียนจะช่วยให้เกิดความเพลิดเพลิน รู้สึกผ่อนคลายอารมณ์ตึงเครียด และยังช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจและจดจ่อในการเรียน ส่งเสริมการแสดงออกอย่างเต็มความสามารถ (ทิศนา แคมมณี, 2557)

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้เพิ่มขึ้นร้อยละ 20 ขึ้นไป หลังได้รับการสอนอ่านแบบ DR-TA

สมมติฐานของการวิจัย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ร้อยละ 20 ขึ้นไป หลังจากได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ DR-TA

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียน

สารสาสน์วิเทศสุราษฎร์ธานี จำนวน 2 ห้องเรียน รวม 37 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศสุราษฎร์ธานี

จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 28 คน ได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ การสอนด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ DR-TA

ตัวแปรตาม คือ ผลการเรียนรู้จากการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ DR-TA

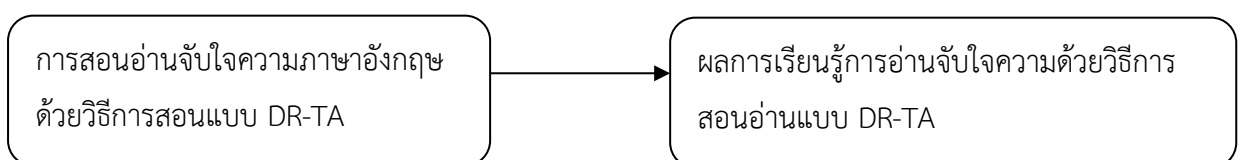
3. ระยะเวลาในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ใช้เวลาในการทดลอง สัปดาห์ละ 2 คาบ รวมระยะเวลา 2 เดือน

กรอบแนวคิด

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจในความหมายเฉพาะของคำที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ให้ตรงกัน ผู้วิจัยได้นิยามความหมายของคำต่าง ๆ ไว้ดังนี้

1. การอ่านจับใจความ หมายถึง การจับใจความของเรื่องที่ผู้เขียนต้องการสื่อให้กับผู้อ่าน โดยผู้อ่านต้องค้นหาสาระของเรื่องเพื่อให้ทราบว่า เรื่องที่อ่านนั้นผู้เขียนต้องการสื่ออะไร จะทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจสาระและลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง และเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการอ่านให้มากยิ่งขึ้น

2. วิธีการสอนอ่านแบบ DR-TA (Direct Reading-Thinking Activity) หมายถึง วิธีการสอนอ่านตามขั้นตอนการสอนของ เทอร์นีย์ และเออเนต (Tierney and Eirnet, 1995, อ้างถึงใน กอบแก้ว สุกุลแก้ว, 2553: 38) ซึ่งแบ่งขั้นตอนการสอนออกเป็น 2 ช่วงหลัก ดังนี้ ช่วงที่ 1 กระบวนการอ่านและคิด แบ่งเป็น 4 ขั้น ขั้นที่ 1 การคาดเดา ขั้นที่ 2 การอ่าน ขั้นที่ 3 การแปล ความหมาย ขั้นที่ 4 การตรวจสอบความเข้าใจ และช่วงที่ 2 การฝึกทักษะที่จำเป็น เป็นช่วงของการรวบรวมข้อมูลหลังจากการอ่านเนื้อเรื่องทั้งหมด และทบทวนความเข้าใจในการอ่าน โดยครู และนักเรียนช่วยกันสรุปเนื้อเรื่องทั้งหมดเป็นการเสริมทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนให้ถูกต้องและแม่นยำมากขึ้น จากนั้นจึงให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด

3. ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ หมายถึง คะแนนความสามารถการอ่านจับใจความ ของนักเรียนที่วัดได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น

4. นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศสุราษฎร์ธานี

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ได้แนวทางในการจัดการเรียนรู้สำหรับครูและผู้สนใจในการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการนำวิธีการสอนอ่านแบบ DR-TA ไปใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ และในการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับการอ่านประเภทอื่นๆ

2. ได้แนวทางในการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Directed Reading – Thinking Activity (DR-TA) ให้เหมาะกับการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศสุราษฎร์ธานี โดยลำดับเนื้อหาที่เป็นสาระสำคัญดังต่อไปนี้

1. เอกสารเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
 - 1.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียน
 - 2.1 ความหมายของการอ่าน
 - 2.2 จุดมุ่งหมายในการอ่าน
 - 2.3 ประเภทของการอ่าน
 - 2.4 การวัดและประเมินผลด้านการอ่าน
3. วิธีการสอนอ่านแบบ DR-TA (Directed Reading-Thinking Activity) แนวคิดเกี่ยวกับการสอนอ่านแบบ DR-TA (Directed Reading-Thinking Activity)
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. เอกสารเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

- 1.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระการเรียนรู้

ภาษาต่างประเทศ

วิสัยทัศน์

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความ เป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรง เป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้ง เจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ

และการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและมีคุณภาพ
3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
6. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

จุดหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยีและมีทักษะชีวิต
3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย
4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ดังนี้

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด
3. ความสามารถในการแก้ปัญหา
4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

นอกจากนี้ สถานศึกษาสามารถกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพิ่มเติมให้สอดคล้องตามบริบทและจุดเน้นของตนเอง

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานใน การพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

2. เอกสารเกี่ยวกับการอ่านและการเขียน

2.1 ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญในชีวิตประจำวัน เพราะการอ่านจะทำให้ได้รับความรู้ ความเพลิดเพลิน ก่อให้เกิดความเข้าใจแนวคิด อารมณ์ และจินตนาการได้ นอกจากนั้น การอ่านยังมีบทบาทสูงสุดในการเล่าเรียนด้วยเหตุนี้ นักการศึกษา นักจิตวิทยา นักภาษาศาสตร์ หลายท่านให้ความเห็นเกี่ยวกับความหมายของการอ่านไว้ดังนี้

บันลือ พลกะวัน (2554) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ดังนี้

1. การอ่าน คือ การผสมเสียงของตัวอักษรหรือสะกดตัวผสมคำ ซึ่งระยะหนึ่งเรียกว่า “อ่านออก” เพื่อมุ่งให้อ่านหนังสือได้ถูกต้อง แดกฉาน ขยายประสบการณ์ในการอ่านคำโดยตรง

2. การอ่าน เป็นการใช้ความสามารถในการผสมผสานของตัวอักษรออกเสียงเป็นคำ เป็นประโยค ทำให้เกิดความเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน ซึ่งผู้ฟังฟังแล้วรู้เรื่อง เรียกว่า “อ่านได้”

3. การอ่าน เป็นการใช้เทคนิคการจำรูปคำ (word's figuration) เข้าใจรูปประโยคแล้วสรุปเรื่องราว เข้าใจเรื่องราวที่ผู้เขียนสื่อความคิดมายังผู้อ่าน คือ อ่านแล้วสามารถประเมินผลของสิ่งที่อ่านได้ เรียกว่า “อ่านเป็น”

4. การอ่านเป็นการพัฒนาความคิด โดยผู้อ่านใช้ความสามารถหลายๆด้านนับตั้งแต่การสังเกต การจำรูป คำ การใช้ประสบการณ์เดิมมาแปลความ ตีความ หรือถอดความให้เกิดความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ดี ตลอดจนนำสิ่งที่อ่านมาใช้เป็นประโยชน์ เป็นแนวคิด แนวปฏิบัติได้ดี

ประทีน มหาจันทร์ (2554) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้อย่างสอดคล้องกันว่า การอ่านเป็นกระบวนการในการค้นหาเพื่อแปลความหมายของตัวอักษรหรือสัญลักษณ์อื่นๆ ที่ใช้แทนความคิดเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ของผู้อ่าน นอกจากนี้แล้วการอ่านยังเป็นการรวบรวม การตีความหมาย และการประเมินความคิดเหล่านั้น เพื่อทำให้เกิดความเข้าใจแก่ผู้อ่าน การอ่านถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดในด้านศิลปะเกี่ยวกับภาษาศาสตร์

จากที่กล่าวมาทั้งหมดพอสรุปได้ว่า การอ่าน คือ กระบวนการในการแปลความหมายจากภาพ จากสัญลักษณ์ต่างๆ จากตัวอักษร หรือเรื่องราวออกมาเป็นความคิด โดยอาศัยการรวบรวมและตีความหมายจากการอ่าน เพื่อให้ได้มาซึ่งความเข้าใจเป็นสำคัญ และการอ่านจะประสบความสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับความรู้ความสามารถและประสบการณ์ของผู้อ่านเป็นสำคัญ

2.2 จุดมุ่งหมายในการอ่าน

นักภาษาศาสตร์ และผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาได้แบ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านออกเป็นข้อๆไว้ดังนี้ พันธุ์ทิพา หลายเลิศบุญ (2552) สมพร มั่นตะสูตร (2551) มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่า จุดมุ่งหมายของการอ่าน คือ

1. อ่านเพื่อรอบรู้ การอ่านเพื่อรอบรู้มีวัตถุประสงค์ย่อยๆ 6 ประเด็นคือเพื่อหาคำตอบในสิ่งที่ต้องการ ได้แก่ การอ่านคำแนะนำ การอ่านเพื่อตอบปัญหาที่ข้องใจอยู่ การอ่านเพื่อค้นหาความรู้ต่างๆ ทั้งโดยย่อและอย่างละเอียดการอ่านเพื่อรับรู้ข่าวสาร ข้อเท็จจริงการอ่านเพื่อศึกษาค้นคว้าเป็นพิเศษ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์เรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือเพื่อเขียนตำราวิชาการ อ่านเพื่อรวบรวมข้อมูลนำมาทำรายงาน ทำการวิจัย เผยแพร่ในหมู่นักวิชาการ ผู้สนใจทั่วไปอันเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวมเป็นการอ่านเพื่อต้องการรู้ในสิ่งที่ผู้อ่านเป็นปัญหาหรือต้องการให้ความรู้ของตนเองออกเเผยหรือต้องการเพื่อประกอบอาชีพ การอ่านจึงเน้นถึงความรู้ในวิทยาการแขนงต่างๆ

2. อ่านเพื่อความคิดการอ่านเพื่อให้เกิดความคิด เป็นการอ่านที่แสดงทัศนะที่ได้จากการอ่านวัสดุสิ่งพิมพ์ ซึ่งได้แก่ บทความ บทวิจารณ์ บทวิจัยต่างๆ การอ่านลักษณะนี้เป็นการอ่านเพื่อ

ทำความเข้าใจแนวคิดสำคัญการจัดลำดับชั้นแนวความคิดของผู้เขียนพร้อมทั้งพิจารณาหาเหตุผลและแรงจูงใจในการเขียนเรื่องนั้นขึ้นมา

3. อ่านเพื่อความบันเทิงเป็นการอ่านหนังสือเพื่อการพักผ่อน ผ่อนคลายอารมณ์และเป็นการอ่านที่ช่วยให้เกิดความบันเทิงควบคู่ไปกับความคิด ได้แก่ การอ่านหนังสือประเภทเรื่องสั้น นิทาน นิยาย นวนิยาย บทละคร ทั้งระดับที่เป็นวรรณกรรม หรือวรรณคดี โดยมีจุดมุ่งหมายในการอ่านเพื่อความเพลิดเพลินเป็นสำคัญ

4. อ่านเพื่อหาความคิดแปลกใหม่เป็นกระบวนการให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในตัวผู้อ่าน เช่น การอ่านผลการทดลอง การค้นคว้าวิจัย และการเสนอความคิดใหม่ในหนังสือต่างๆ ซึ่งอาจหาได้ทั้งจากหนังสือสารคดีและบันเทิงคดี

5. การอ่านเพื่อปรับปรุงบุคลิกภาพ เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าการอ่านเป็นการพัฒนาความรู้ความคิดและทัศนคติได้ดียิ่งขึ้น ผู้รักการอ่านจึงเป็นคนทันสมัย น่าคบ สามารถที่จะเข้าร่วมสนทนากับทุกคนได้ เพราะรับรู้ข่าวสารและพร้อมที่จะแลกเปลี่ยนความรู้ข่าวสารกับผู้อื่นได้ เนื่องจากการอ่านมากย่อมทำให้รู้มาก ทำให้บุคคลเป็นที่ยอมรับของสังคม เนื้อหาข่าวสารบางประการในหนังสือจะทำให้ผู้อ่านนำมาปรับปรุงบุคลิกภาพของตนได้เป็นอย่างดี การอ่านจึงช่วยพัฒนาบุคลิกภาพได้เป็นอย่างดี

6. อ่านเพื่อสนองความต้องการอื่นๆ เป็นการอ่านที่ใช้ในการช่วยขจัดคลายความต้องการของคนเรายังขาดอยู่ เช่น ความต้องการความมั่นคงในชีวิต ต้องการเป็นที่ยอมรับของกลุ่ม การอ่านจึงมีส่วนช่วยขจัดคลายความต้องการโดยผู้อ่านใช้หนังสือในการแก้ปัญหาของตนเองเพื่อขยายขอบเขตของความสนใจในสิ่งใหม่ หรือเพื่อสร้างภาพอารมณ์ที่ต้องการ เช่น เมื่อเกิดความรู้สึกเหนื่อย กลุ้มใจ ผู้อ่านมักจะไปพึ่งหนังสือเบาๆ เรื่องที่เคยรู้จัก หรือเคยอ่านสนุกสนานมาอ่าน แต่บางครั้งก็อยากจะอ่านเรื่องใหม่ๆ แนวทางใหม่ๆ เพื่อปรับตัวให้เข้ากับวิถีการดำรงชีวิต

Harris and Sipay (1979) แบ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านออกเป็น 3 ประการ คือ

1. เพื่อพัฒนาสมรรถภาพในการอ่าน
2. เพื่อจับใจความสำคัญ
3. อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน

สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของการอ่านมีมากมาย เช่น อ่านเพื่อความรู้ เพื่อความบันเทิง เพื่อหาความคิดที่แปลกใหม่ หรือเพื่อปรับปรุงบุคลิกภาพ อ่านเพื่อจับใจความ ซึ่งแต่ละอย่างก็มีจุดมุ่งหมายในการอ่านที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้อ่านที่ต้องการค้นหาสิ่งที่เป็นเป้าหมายในการอ่านในครั้งนั้น

2.3 ประเภทของการอ่าน

ทิพวัลย์ มาแสง (2532 และ ฉวีวรรณ บุญยะกาญจน (2523, อ้างถึงใน ลมโซ้ย ด่านขุนทด, 2544) ได้แบ่งประเภทของการอ่านอย่างกว้างๆ ไว้ด้วยกัน 2 ประเภท คือ การอ่านในใจ (Silent Reading) และการอ่านออกเสียง (Oral Reading)

2.3.1 การอ่านในใจ (Silent Reading)

การอ่านในใจ เป็นการถ่ายทอดตัวอักษรออกมาเป็นความคิดโดยตรง โดยผู้อ่านมีจุดมุ่งหมายจะจับใจความอย่างรวดเร็ว รู้เรื่องเร็วและถูกต้อง การอ่านในใจช่วยให้เข้าใจเนื้อความได้เร็วกว่าการอ่านออกเสียง เพราะผู้อ่านไม่ต้องแบ่งสมองไว้สำหรับการแปลงความคิดออกมาเป็นเสียง เมื่อเบื่อก็หยุดพักได้ หลักสำคัญของการอ่านในใจ คือ ความแม่นยำในการจับตามองตัวหนังสือ การเคลื่อนสายตา จากคำต้นวรรคไปสู่คำท้ายวรรค และการแบ่งช่วงระหว่างวรรคหนึ่ง ผ่านไปสู่วรรคหนึ่ง ความแม่นยำในการกวาดสายตาเป็นสิ่งที่ต้องฝึกให้เร็ว จึงจะสามารถเก็บคำได้ครบทุกคำ การเปลี่ยนบรรทัดต้องคล่องแคล่ว เมื่อจบย่อหน้าหนึ่งควรหยุดคิดเล็กน้อย เพื่อสรุปความคิดว่าย่อหน้าที่อ่านจบลงกล่าวถึงอะไร เนื้อความสำคัญอยู่ที่ใด

2.3.2 การอ่านออกเสียง (Oral Reading)

การอ่านออกเสียง เป็นการอ่านที่ต้องการความถูกต้องในเรื่องของเสียง เสียงสูงต่ำจังหวะ การหยุดวรรคตอนให้ถูกต้องชัดเจน เป็นกระบวนการต่อเนื่องระหว่างสายตา สมองและการเปล่งเสียง ออกทางช่องปาก นั่นคือ สายตาจะต้องจับจ้องตัวอักษรและเครื่องหมายต่างๆ ที่เขียนไว้แล้วสมองจะต้องประมวลให้เป็นถ้อยคำ จากนั้นจึงเปล่งเสียงออกมา การอ่านออกเสียงจะต้องเกี่ยวข้องกับผู้ฟังด้วย เพราะเป็นวิธีสื่อความหมายให้เกิดความเข้าใจกันได้ ภารกิจของผู้อ่านคือ อ่านสารเดิมที่มีผู้เขียนไว้แล้ว ถ่ายทอดไปสู่ผู้ฟัง โดยที่จะต้องพยายามรักษาสารเดิมเอาไว้ให้ได้อย่างสมบูรณ์ที่สุด ลักษณะของการอ่านออกเสียงที่ดี สรุปได้ดังนี้

1. ศึกษาเรื่องที่อ่านให้เข้าใจเสียก่อน
2. อย่าอ่านเร็วเกินไป หรือช้าเกินไป
3. แบ่งประโยคเป็นข้อความสั้นๆ ได้อย่างเหมาะสม
4. ต้องรู้จักเน้นเสียงพอเหมาะแก่เรื่อง
5. อ่านให้ดังพอที่จะได้ยินทั่วไป
6. อ่านให้คล่องชัดถ้อยชัดคำ
7. รู้จักวิธีอ่านเรื่องตามประเภทของเรื่อง ซึ่งเรียกว่า อ่านตีบท
8. ผู้อ่านไม่ยกหนังสือหรือเอกสารที่อ่านบังหน้าตนเอง
9. ผู้อ่านควรวางสีหน้าให้เป็นปกติ มีอาการอันเป็นธรรมชาติ

10. อ่านให้ผู้อื่นฟังได้ทัน ต้องไม่เอาตนเองเป็นมาตรฐาน

วิธีวัดคุณภาพของการอ่านออกเสียงควรอ่านหนังสือบางตอนหน้าชั้นเรียนหรืออ่านสู่กันฟังเป็นกลุ่มย่อย ช่วยกันวิจารณ์แก้ไข ถ้าติชมกันด้วยความจริงใจย่อมรู้ข้อบกพร่องได้ หรือใช้เครื่องบันทึกเสียงเพื่อนำมาฟังทบทวนค้นหาข้อบกพร่องกันได้อย่างละเอียดยิ่งขึ้น

2.4 การวัดและประเมินผลด้านการอ่าน

เพื่อให้การอ่านมีประสิทธิภาพ ครูผู้สอนจำเป็นต้องมีการวัดและประเมินผลความรู้ความสามารถว่ามีความก้าวหน้าเพียงใดอยู่ตลอดเวลา การวัดและประเมินผลผลการอ่านของเด็กจึงมีประโยชน์มาก นพคุณ บุญมาพילה (2554) กล่าวว่า การประเมินผลผลการอ่านอย่างถูกต้องจำเป็นต้องอาศัยเครื่องมือประเมินผลผลการอ่านต่อไปนี้

1. การใช้ข้อสอบ มีทั้งแบบอัตนัยและปรนัย
2. การใช้แบบบันทึกวัดพฤติกรรมจากการสังเกต การซักถามหรือสัมภาษณ์
3. วิธีการสอนอ่านแบบ DR-TA (Directed Reading-Thinking Activity)

แนวคิดเกี่ยวกับการสอนอ่านแบบ DR-TA (Directed Reading-Thinking Activity)

การศึกษาทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนอ่าน มีความสำคัญในด้านที่จะนำไปวางแผนการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับธรรมชาติการอ่าน การสอนอ่านแบบ DR-TA (Directed Reading - Thinking Activity) ที่พัฒนาโดย สตาฟเฟอร์ (Stauffer, 1969, อ้างถึงใน กอบแก้ว สุกุลแก้ว, 2553: 36) มีแนวความคิดว่า การอ่านคือกระบวนการคิดที่ต้องใช้ประสบการณ์เดิมของผู้อ่านเข้ามาเชื่อมโยงกับความคิดของผู้อ่าน การเชื่อมโยงนี้เริ่มด้วยการตั้งสมมติฐานโดยใช้ความคิดของผู้อ่านเองคาดเดาเนื้อหา จากนั้นจึงอ่านเพื่อหาข้อมูลและตรวจสอบการคาดเดากระบวนการเชื่อมโยงระหว่างความคิดของผู้อ่านกับความคิดของผู้เขียนนี้จะสิ้นสุดลงด้วยการสรุปว่า ผู้อ่านคาดเดาถูกหรือไม่ วิธีการสอนอ่านแบบ DR-TA (Directed Reading-Thinking Activity) มีแนวความคิดเกี่ยวกับการเรียนที่เป็นพื้นฐานมาจากแนวทฤษฎีการสอนแบบเน้นประสบการณ์ (Language Experience Approach) ดังนี้

1. เด็กคิดได้จากประสบการณ์เพียงเล็กน้อยที่เด็กได้รับ และด้วยความสามารถทางภาษาที่ติดตัวมา เด็กสามารถแสดงความคิดเห็นหรือคาดเดาไปถึงสถานการณ์อื่นๆได้ โดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือถ่ายทอด
2. เด็กทำกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างมีจุดหมาย เด็กสามารถคาดเดา วางแผนร่วม กิจกรรมกับเพื่อนๆ และจดจำ ได้

3. เด็กตรวจสอบได้ เด็กสามารถเรียนรู้จากสถานการณ์ จดรายละเอียดสร้าง ความสัมพันธ์
ถามคำถาม ประมวลความคิด และสร้างแนวความคิดใหม่

4. เด็กใช้ประสบการณ์และความรู้ได้เด็กระลึกถึงประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องจดจำสาระที่เรียน
ไปแล้วได้รู้จักแยกแยะและสร้างความสัมพันธ์

5. เด็กกลั่นกรองข้อเท็จจริง และอนุมานความเป็นไปได้ เด็กสามารถพิจารณา สถานการณ์
ความรู้สึกต่าง ๆ ที่เกิดพร้อมกันได้

6. เด็กตัดสินใจได้เด็กสามารถแยกแยะเรื่องถูก ผิด ความยุติธรรม อยุติธรรม ใช่ ไม่ใช่
สำเร็จ และไม่สำเร็จ

7. เด็กเกิดอารมณ์ร่วมได้ ถ้าเด็กรู้สึกมีส่วนร่วมในสถานการณ์หนึ่ง เด็กสามารถเกิด อารมณ์
ตามสถานการณ์นั้นได้

8. เด็กมีความสนใจ เด็กจะพูดตรง ๆ ว่า ชอบหรือไม่ชอบ ต้องการหรือไม่ต้องการ

9. เด็กเรียนรู้ได้ ไม่มีความแตกต่างในการเรียน รู้ระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ นอกจากการอ้างถึง
แรงจูงใจและประสบการณ์

10. เด็กสามารถประยุกต์ได้ มีงานวิจัยแสดงว่าเมื่อเด็กสามารถเล่นสื่ออย่างหนึ่งได้ เขาก็
สามารถประยุกต์วิธีการเล่นเข้ากับสื่ออย่างอื่นได้

11. เด็กเข้าใจได้ ความเข้าใจของเด็กขึ้นอยู่กับแรงจูงใจที่มาจากความต้องการจาก
ประสบการณ์เดิม จากความรู้สึกมีส่วนร่วมในขั้นตอนต่างๆ ของการทำกิจกรรม เช่น กำหนด
วัตถุประสงค์การกระทำ ให้บรรลุวัตถุประสงค์ และการประเมินผลการกระทำ

จากแนวคิดดังกล่าวเป็นที่มาของวิธีการสอนอ่านแบบ DR-TA (Directed Reading-
Thinking Activity) ที่มุ่งฝึกกระบวนการคิด และการใช้ภาษาตามธรรมชาติการเรียนรู้ของเด็ก ฝึก
การคาดเดาเนื้อหาล่วงหน้า เพื่อเป็นการกำหนดวัตถุประสงค์ก่อนการอ่านฝึกการอ่านอย่างมี
วิจารณญาณด้วยการใช้ความคิดก่อนการอ่าน ขณะอ่าน และหลังการอ่าน
ขั้นตอนการสอนอ่านแบบ DR-TA โดย สตาฟเฟอร์ (Stauffer, 1969, อ้างถึงใน กอบแก้ว สกกุลแก้ว,
2553) มีดังนี้

1. ขั้นกำหนดวัตถุประสงค์ในการอ่าน โดย

1.1 ใช้ตัวชี้แนะต่าง ๆ ชื่อเรื่อง รูปภาพ แผนที่ และกราฟ

1.2 ใช้ประเภทของสื่อเพื่อคาดเดาเนื้อหา

1.3 กำหนดวัตถุประสงค์โดยใช้ประสบการณ์ ความสามารถ ความสนใจ และ ความต้องการของกลุ่ม

2. ขึ้นแนะนำอัตราเร็วในการอ่านที่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์และสื่อ

2.1 อ่านคร่าว ๆ (Skimming) อ่านโดยกวาดสายตาอย่างรวดเร็ว

2.2 อ่านข้าม (Scanning) อ่านเฉพาะส่วนอย่างละเอียด

2.3 อ่านเพื่อศึกษา (Study) อ่านซ้ำเพื่อพิจารณาเนื้อหา

3. ขึ้นสังเกตการณ์

3.1 สังเกตการณ์ใช้อัตราเร็วในการอ่าน

3.2 สังเกตการณ์ขอความช่วยเหลือเกี่ยวกับการกำหนดวัตถุประสงค์ การสรุป แนวคิดรวบยอด และการอ่านซ้ำ (อ่านในใจ หรืออ่านออกเสียง)

3.3 เมื่อนักเรียนมีข้อสงสัยเรื่องความหมายของคำศัพท์ ครูควรให้ความช่วยเหลือทันทีโดยแนะนำให้นักเรียนใช้ตัวแนะ

4. ขึ้นพัฒนาความเข้าใจในการอ่าน

4.1 ตรวจสอบวัตถุประสงค์

4.2 ยืนยันหรือแก้ไขวัตถุประสงค์

4.3 นักเรียนอาจต้องการแหล่งข้อมูลอื่นๆ เพิ่มเติม

4.4 พัฒนาแนวความคิดรวบยอด

5. ขึ้นกิจกรรมเสริม เช่น อภิปราย แบบฝึกหัดอ่านเพิ่มเติม เรียนเพิ่ม ฝึกเขียน เพื่อเสริมทักษะทางการอ่านในเรื่องต่อไปนี้

5.1 การคาดเดา

5.2 การสรุปข้อมูลโดยใช้ภาษาของตนเอง

5.3 ความมีเหตุผล โดยการอนุมานความ และการหาข้อมูลสนับสนุน

5.4 การหาความหมายของคำศัพท์โดยการใช้รูปภาพ บริบทของภาษา โครงสร้างทางภาษา และพจนานุกรม ต่อมา เทอร์นีย์ และเออเนต (Tierney and Eirnet, 1995, อ้างถึงใน กอบแก้ว สุกุลแก้ว, 2553) ได้ปรับปรุงวิธีการสอนแบบ DR-TA (Directed Reading-Thinking Activity) ขึ้นใหม่ โดยแบ่งขั้นตอนการสอนออกเป็น 2 ช่วงหลัก ดังนี้

1. ช่วงที่ 1 กระบวนการอ่านและคิด (Directing the Reading-Thinking Process)

1.1 ขั้นที่ 1 การคาดเดา

ครูนำนักเรียนเข้าสู่บทเรียนด้วยการให้นักเรียนดูรูปภาพ แล้วให้นักเรียนคาดเดาเนื้อหาของเรื่องที่กำลังจะอ่านนั้นจะเป็นอย่างไร เกี่ยวกับอะไร ครูพยายามกระตุ้นด้วยคำถามให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการคาดเดาเนื้อหาของเรื่อง

1.2 ขั้นที่ 2 การอ่าน

นักเรียนเริ่มอ่านเนื้อเรื่องในส่วนแรก (อ่านออกเสียง) โดยครูอ่านนำและนักเรียนอ่านตาม เพื่อให้ นักเรียนได้ดูข้อความตามครูไปด้วยและได้อ่านทุกตัวอักษร และหลังจากอ่านเสร็จให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่ไม่รู้ความหมาย และครูอธิบายความหมายของคำศัพท์

1.3 ขั้นที่ 3 การแปลความหมาย

นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องแบบคร่าวๆ อีกครั้ง เพื่อตรวจสอบการคาดเดาและในระหว่างที่นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องและแปลความหมายอยู่นั้นให้ครูคอยสังเกตการทำงานและให้ความช่วยเหลือเมื่อนักเรียนต้องการ หากนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับคำศัพท์ ครูแนะนำให้ นักเรียนใช้ วิธีต่อไปนี้

1.3.1 ดูรูปภาพอีกครั้ง

1.3.2 อ่านประโยคซ้ำอีกครั้ง

1.3.3 เปิดพจนานุกรม

1.3.4 ถามเพื่อนหรือครู

1.4 ขั้นที่ 4 การตรวจสอบความเข้าใจ

นักเรียนปิดเรื่องที่อ่าน ครูเริ่มถามคำถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน โดยครูช่วยเขียนคำตอบที่เป็นประโยค และให้ที่นักเรียนอ่านออกเสียงประโยคที่นักเรียนตอบ หากเนื้อเรื่องมีความยาวหลายย่อหน้า ให้ทำการแบ่งสอที่ละเอียดหน้า โดยปฏิบัติตาม ขั้นที่ 1-4 ซ้ำอีกจนจบเนื้อเรื่องทั้งหมด

2. ช่วงที่ 2 การฝึกทักษะที่จำเป็น (Fundamental Skill Training)

เป็นช่วงของการรวบรวมข้อมูลหลังจากการอ่านเนื้อเรื่องทั้งหมด และทบทวนความเข้าใจในการอ่านเพื่อเป็นการเสริมทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนให้ถูกต้องและแม่นยำมากขึ้น จากนั้นจึงให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด

สรุปได้ว่า การสอนอ่านแบบ DR-TA (Directed Reading-Thinking Activity) เป็นวิธีการสอนอ่านที่มุ่งฝึกกระบวนการคิดกลั่นกรองและตรวจสอบข้อมูลที่ได้จากการอ่าน โดยให้ผู้เรียนกำหนดจุดประสงค์ในการอ่านด้วยตนเอง ด้วยการคาดเดาเนื้อหาจากการดูรูปภาพที่สัมพันธ์ กับเรื่องที่ กำลังจะอ่าน หลังจากนั้นให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องเพื่อตรวจสอบการคาดเดาของเนื้อเรื่อง ด้วยการดำเนินการสอนตามขั้นตอนหรือวิธีการสอนที่ได้รับการพัฒนามาแล้วของ เทอร์นีย์ และ เออเนต โดยแบ่งออกเป็น 2 ช่วงหลัก คือ

ช่วงที่ 1 กระบวนการอ่านและคิด (Directing the Reading-Thinking Process) แบ่งเป็น 4 ขั้น

ขั้นที่ 1 การคาดเดา

ขั้นที่ 2 การอ่าน

ขั้นที่ 3 การแปลความหมาย

ขั้นที่ 4 การตรวจสอบความเข้าใจ

ช่วงที่ 2 การฝึกทักษะที่จำเป็น (Fundamental Skill Training)

เป็นช่วงของการรวบรวม ข้อมูลหลังจากการอ่านเนื้อเรื่องทั้งหมด และทบทวนความเข้าใจในการอ่าน โดยครูและนักเรียน ช่วยกันสรุปเนื้อเรื่องทั้งหมด เพื่อเป็นการเสริมทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนให้ถูกต้องและ แม่นยำมากขึ้นจากนั้นจึงให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด การสอนอ่านแบบ DR-TA ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้นำขั้นตอน และ วิธีการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ DR-TA โดยใช้ตอน (Snowball, Diane, 2005, อ้างถึงใน กอบแก้ว สุกุลแก้ว, 2553) ดังนี้

1. คัดเลือกเนื้อเรื่องที่นักเรียนไม่เคยอ่านมาก่อน นำเสนอหน้าชั้นเรียนเพื่อให้ครูและ นักเรียนได้ร่วมกันอ่านไปพร้อมๆ กัน
2. เตรียมจัดแบ่งเนื้อเรื่องออกเป็นช่วงๆ และในตอนจบของแต่ละช่วง เพื่อให้ นักเรียน คาดเดาเหตุการณ์ต่อไปว่าจะเกิดอะไรขึ้น โดยการถามคำถามจากครู เช่น นักเรียน คิดว่าจะมีอะไร เกิดขึ้นต่อไป และทำไมจึงคิดเช่นนั้น
3. อธิบายขั้นตอนการอ่านให้นักเรียนเข้าใจ ดังนี้
 - 3.1 กำหนดจุดมุ่งหมาย (โดยการคาดเดาเนื้อเรื่องล่วงหน้า)
 - 3.2 อ่านเนื้อเรื่องจบ 1 ช่วง
 - 3.3 ตรวจสอบการคาดเดา เพื่อการยืนยันหรือแก้ไขการคาดเดาใหม่
 - 3.4 ปฏิบัติตามข้อ 3.2 และ 3.3 ไปจนกว่าจะจบทั้งเรื่อง
4. ครูอาจทำสัญลักษณ์ในบทอ่าน ในช่วงที่เป็นจุดสำคัญของเรื่อง เพื่อเป็นการ ชี้แนะช่วยในการคาดเดาเนื้อเรื่อง
5. ถามนักเรียนเกี่ยวกับการคาดเดาเหตุการณ์ก่อนการอ่าน หลังจากอ่านจบใน ช่วงแรก และให้ข้อมูลกลับมา เพื่อเปรียบเทียบการคาดเดาของนักเรียนกับเรื่องที่อ่าน
6. ในการสอนอ่านด้วยวิธีนี้จะช่วยให้นักเรียนสามารถอ่านบทอ่านได้ด้วยตนเอง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

มีผู้สนใจศึกษาค้นคว้า และหาวิธีแก้ไขปัญหาการอ่านจับใจความ พร้อมเสนอวิธีการ จัดการ เรียนการสอนด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ DR-TA ไว้จำนวนมาก เพื่อนำมาแก้ไขปัญหาในการสอนอ่าน จับใจความ และช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการอ่านจับใจความของนักเรียนไว้ หลากหลาย ดังนี้

งานวิจัยในประเทศ

อุดร วิชัยวงศ์ (2552: 77-78) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ ภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยกลวิธี DR-TA ผลการวิจัยพบว่าแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยกลวิธี DR-TA มี ประสิทธิภาพ 85.20/76.00 ซึ่งสูงกว่า เกณฑ์ที่ตั้งไว้ 75/75 แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การพัฒนา ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยกลวิธี DR-TA มีดัชนี ประสิทธิภาพเท่ากับ 0.6100 หมายความว่านักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนคิดเป็นร้อยละ 61.00 นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรื่องการพัฒนา ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยกลวิธี DR-TA อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.20

กอบกุล สกุลแก้ว (2553: 65) ได้ศึกษาความสามารถอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูตึง จากการสอนอ่านแบบ DR- TA ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถอ่านจับใจความวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความ บกพร่องทางการได้ยินระดับหูตึงอยู่ในระดับดี และ 2) ความสามารถอ่านจับใจความวิชา ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูตึงหลังการสอน อ่าน แบบ DR-TA สูงขึ้น

จารุวรรณ คำบุญเรือง (2555: 56-57) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการจัดกระบวนการ เรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการสอนอ่านแบบ DR-TA (Directed Reading-Thinking Activity) ผลการวิจัยพบว่า ผลการพัฒนาทักษะการอ่านจับ ใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการสอนอ่านแบบ DR-TA (Directed Reading-Thinking Activity) ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นพบว่ามีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ E1/E2-87.79/93.77 สูงกว่าเป้าหมายที่ตั้งไว้คือ E1/E2-80/80 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการพัฒนาทักษะ การอ่านจับใจความสำคัญด้วยการสอนอ่านแบบ DR-TA (Directed Reading-Thinking Activity) มี คะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญด้วยการสอนอ่าน แบบ DR-TA (Directed Reading-Thinking Activity) ในระดับมาก ($X = 2.98$, $S.D. = 0.50$)

งานวิจัยต่างประเทศ

โคนัน (Connie, 1999, อ้างถึงใน จารุวรรณ คำบุญเรือง, 2555) ได้ศึกษาผลกระทบที่เกิดจากการสอนอ่านจับใจความโดยใช้วิธี DR-TA ในระดับประถม โดยครูจะให้การชี้แนะขณะที่นักเรียนอ่านกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 2 จำนวน 20 คน ผลการวิจัยพบว่า บทความที่ใช้สอนอ่าน ประกอบกับบทบาทของครูและการตอบสนองของนักเรียนมีผลต่อการอ่านจับใจความ

แคตเทอร์ริน (Katherine, 2003, อ้างถึงใน กอบแก้ว สุกุลแก้ว, 2553: 46) ศึกษาผลการใช้วิธีสอน 3 วิธี ได้แก่ DR-TA K-W-L และ PW ในการสอนอ่านจับใจความ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 2 จำนวน 31 คนโดยแบ่งเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 ใช้วิธีสอนแบบ DR-TA กลุ่มที่ 2 ใช้วิธีสอนแบบ K-W-L กลุ่มที่ 3 ใช้วิธีการสอนแบบ PW และกลุ่มที่ 4 เป็นกลุ่มควบคุม ผลการทดลองพบว่า นักเรียนในกลุ่มที่ 1-3 มีความเข้าใจในการอ่านจับใจความสูงกว่านักเรียนในกลุ่มที่ 4 ที่เป็นกลุ่มควบคุม

อีล-โคมี (El-Koumy, 2006, อ้างถึงใน กอบแก้ว สุกุลแก้ว, 2553: 47) ได้ศึกษาผลจากการใช้วิธีสอนแบบ DR-TA ในการตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านและการสรุปใจความสำคัญกับนักเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ประเทศอียิปต์ โดยจัดเตรียมการสอนออกเป็น 6 ขั้นตอนนี้ 1) ครูเขียนชื่อเรื่องบนกระดานให้นักเรียน อ่านและถามนักเรียน 2) ครูให้นักเรียนคาดเดา เนื้อเรื่องจากชื่อเรื่อง 3) ครูเขียนการคาดเดาของนักเรียนบนกระดานและสนทนาเกี่ยวกับชื่อเรื่อง 4) ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มและอภิปราย 5) ครูให้นักเรียนแก้ไขการคาดเดาและ 6) นักเรียนหาข้อความที่มาสสนับสนุนการคาดเดาของตน ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านและการสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างกับกลุ่มควบคุมที่ใช้การสอนโดยวิธีปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ สรุปได้ว่า การนำวิธีการสอนอ่านแบบ DR-TA (Directed Reading-Thinking Activity) มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นอีกวิธีหนึ่งที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่าน เป็นการพัฒนาทักษะด้านการอ่านจับใจความ ช่วยให้นักเรียนสามารถอ่านได้อย่างมีระบบ นักเรียนสามารถทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน และสามารถสรุปเรื่องราวจากการอ่านได้เป็นอย่างดี การพัฒนาทักษะด้านการอ่านจับใจความจึงเป็นสิ่งสำคัญที่นักเรียนต้องได้รับการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ DR-TA

(Directed Reading-Thinking Activity) และเพื่อเป็นการพัฒนาทักษะด้านการอ่านจับใจความให้มี
ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Directed Reading – Thinking Activity (DR-TA) ให้เหมาะกับการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศสุราษฎร์ธานี ซึ่งดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยได้ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัย Randomized Control- Pretest - Posttest Design ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยลำดับขั้นตอนดังนี้

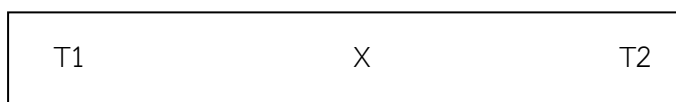
1. ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือและวิธีการสร้างเครื่องมือ
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในเรื่องนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศสุราษฎร์ธานี จำนวน 37 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในเรื่องนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศสุราษฎร์ธานี จำนวน 28 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยใช้รูปแบบการวิจัยแบบกลุ่มเดียวมีการทดสอบก่อนและหลังการทดลองรูปแบบของการทดลองเขียนเป็นแผนภูมิได้ดังนี้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538)

ความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการทดลอง

- T1 หมายถึง การทดสอบก่อนเรียน
- X หมายถึง การสอนด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ DR-TA
- T2 หมายถึง การทดสอบหลังเรียน

เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษโดยกลวิธีการสอนอ่านแบบ DR-TA จำนวน 6 แผน แผนละ 50 นาที
2. แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนอ่านแบบ DR-TA (Directed Reading- Thinking Activity)
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ DR-TA ก่อนเรียน และหลังเรียน

วิธีการสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษโดยกลวิธีการสอนอ่านแบบ DR-TA มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1.1 ศึกษาจุดประสงค์วิชาภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับเนื้อหา

1.2 ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาที่จะนำมาสอนอ่าน จำนวน 3 เรื่อง โดยพิจารณาจากวารสาร หนังสือและสิ่งพิมพ์ต่างๆให้มีความยากง่ายในระดับที่เหมาะสมกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

1.3 นำบทอ่านที่คัดเลือกไปทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

1.4 ดำเนินการสร้างแผนการสอนของกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบ DR-TA

1.5 นำแผนการสอนที่ได้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 1 ท่าน

ตรวจสอบหาข้อบกพร่องและแก้ไขปรับปรุง

1.6 นำแผนจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านจับใจความด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ DR-TA ที่ได้รับการปรับปรุงแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ 1) นางยุพิน สวนกุล ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา 2) นางสาวสุภามาส แซ่ลิ้ม ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้ และ 3) นางสาวทันทยา เจือจาน ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแผนการสอน แล้วหา

ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแผนการจัดการเรียนรู้กับตัวชี้วัด (IOC) โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ให้คะแนนเท่ากับ +1 เมื่อแน่ใจว่า แผนการจัดการเรียนรู้ มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด

ให้คะแนนเท่ากับ 0 เมื่อไม่แน่ใจว่า แผนการจัดการเรียนรู้ มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด

ให้คะแนนเท่ากับ -1 เมื่อแน่ใจว่า แผนการจัดการเรียนรู้ ไม่มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด

จากนั้นคำนวณค่า IOC จากสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC หมายถึง ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้กับตัวชี้วัด

R หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้องกัน ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ซึ่งได้ค่าความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ต่ำสุดมีค่าเท่ากับ 0.67 ค่าความสอดคล้องสูงสุดเท่ากับ 1.

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้มาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งได้เสนอแนะเพิ่มเติมในเรื่อง ให้เพิ่มเติมเครื่องมือวัดประเมินผลด้านการสังเกตพฤติกรรมระหว่างเรียน และเกณฑ์การวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความจากการทำแบบฝึกหัด

1.8 นำแผนการสอนไปทดลองสอนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 จำนวน 28 คน เพื่อหาข้อบกพร่องและเวลาที่เหมาะสมแต่ละขั้นตอน และหลังจากนั้นนำแผนการสอนไปแก้ไขปรับปรุงก่อนที่จะนำไปสอนจริง

2. แบบฝึกทักษะการอ่าน มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

2.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะ

2.2 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

2.3 ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนสารสาสน์วิเทศสุราษฎร์ธานี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ช่วงชั้นที่ 4 (ม.4-6)

2.4 ศึกษาแนวการสร้างแบบฝึกทักษะ

2.5 วิเคราะห์เนื้อหา และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี

2.6 จัดทำแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ จำนวน 3 เรื่อง

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ DR-TA

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก มีทั้งหมด 10 ข้อ ใช้ทดสอบก่อนและหลังเรียน โดยเป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกันแต่มีการสลับ ตัวเลือกมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

3.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

3.2 ศึกษาทฤษฎี หลักการ และการสร้างเครื่องมือวัดผลทางการศึกษา

3.3 ทำการวิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้เกี่ยวกับการอ่าน

3.4 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความที่เป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ จำนวน 20 ข้อ

3.5 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความที่เป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ จำนวน 20 ข้อ ให้ครูพี่เลี้ยงตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา

3.6 นำแบบทดสอบมาแก้ไขปรับปรุง เมื่อแก้ไขแล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาของข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ แล้วนำผลการประเมินมาหาค่า IOC โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ให้คะแนนเท่ากับ +1 เมื่อแน่ใจว่าแบบทดสอบมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนนเท่ากับ 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนนเท่ากับ -1 เมื่อแน่ใจว่าแบบทดสอบไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

จากนั้นคำนวณค่า IOC จากสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC หมายถึง ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้

R หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

3.7 เลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป และปรับปรุง ข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องต่ำกว่า 0.50 เพื่อให้ได้ข้อสอบที่ถูกต้องและสมบูรณ์ ครอบคลุม ตามตารางวิเคราะห์ข้อสอบ จากผลการวิเคราะห์ค่า IOC ได้ค่า IOC ทั้งฉบับ = 0.98

3.8 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความที่ได้รับการปรับปรุง แล้วไปทดลองใช้ (Try Out) ใช้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศสุราษฎร์ธานี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียน 28 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างและเคยเรียนเนื้อหามาแล้ว

3.9 นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์เพื่อหาประสิทธิภาพรายข้อโดยหาค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกแล้วคัดเลือกข้อสอบจำนวน 10 ข้อ ที่มีความยากง่ายระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.20-1.00 มาเป็นข้อสอบเพื่อใช้ในการทดสอบผลการพิจารณาเลือกข้อสอบ 10 ข้อ พบว่า มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก ระหว่าง 0.20-0.90

3.10 นำข้อสอบที่มีคุณภาพจำนวน 10 ข้อ มาวิเคราะห์ความเชื่อมั่นตามสูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) พบว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.815

3.11 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความที่มีประสิทธิภาพแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยทดสอบก่อนการทดลอง และทดสอบหลังการทดลอง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

หลังจากที่ได้เลือกกลุ่มตัวอย่างแล้วผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามขั้นตอน ดังนี้

1. จัดปฐมนิเทศกับกลุ่มทดลอง เพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงวิธีการเรียน บทบาทของผู้สอน บทบาทของผู้เรียนตลอดจนวิธีการประเมินผล

2. ทดสอบก่อนการเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษจากเนื้อเรื่องที่ครูกำหนด

3. จะดำเนินการสอนโดยใช้เนื้อหาจากที่เป็นเรื่องราวใกล้ตัวของนักเรียน ระยะเวลาของการสอนคาบละ 50 นาที เวลาทดลอง 8 สัปดาห์ รวม 16 ชั่วโมง โดยใช้วิธีการสอนอ่านจับใจความด้วยเทคนิค DR-TA มีขั้นตอนดังนี้

3.1 ทำการทดสอบก่อนเรียน Pre-test แล้วตรวจให้คะแนน

3.2 ทำกิจกรรมตามที่กำหนดไว้

3.3 ทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังการทดลอง (Post-test) ด้วยแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษเป็นฉบับเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนการเรียน (Pre-test)

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการครั้งนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS FOR WINDOWS เพื่อวิเคราะห์ค่าสถิติ ดังนี้

1. หาคาเฉลี่ย (mean)

2. หาคาความเบี่ยงเบน (S.D.)

3. เปรียบเทียบความสามารถในด้านการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษระหว่างก่อนเรียน-หลังเรียน โดยใช้ แบบทดสอบ t-test แบบ dependent sample เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การหาคะแนนเฉลี่ย (mean)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

$\bar{X}$	คือ คะแนนเฉลี่ย
$\sum X$	คือ ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
N	คือ จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

การหาค่าความเบี่ยงเบน ใช้สูตร

$$S = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

$(\sum x^2)$	คือ ค่าความเบี่ยงเบนของคะแนนทั้งหมด
S	คือ ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
$\sum x^2$	คือ ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
N	คือ จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องผลของการใช้แบบฝึกเสริมทักษะในการจัดการเรียนเรียนรู้แบบ Directed Reading – Thinking Activity (DR-TA) ที่มีต่อผลการเรียนรู้ในการอ่านจับใจความวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศสุราษฎร์ธานี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการสอนด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ DR-TA และผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาค้นคว้าได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการสื่อความหมายของข้อมูลตรงกัน ดังนี้

N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$(\bar{X})$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบค่าวิกฤตเพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
D	แทน	ผลต่างระหว่างคะแนนแต่ละคู่

2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ผลเปรียบเทียบคะแนนทักษะด้านการอ่านจับใจความที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยในครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 โรงเรียนสารสาสน์-
วิเทศสุราษฎร์ธานี จำนวน 28 คน

$$N = 28$$

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนก่อนและหลังการสอน

ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ DR-TA

ตาราง 1 ตารางแสดงคะแนนผลการเรียนรู้ทักษะการอ่านจับใจความวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้แบบ
ฝึกเสริมทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศสุราษฎร์ธานี

นักเรียน คนที่	คะแนน ก่อนเรียน	คะแนน หลังเรียน	คะแนน ผลต่าง (D)
1	20	21	1.00
2	26	26	0.00
3	25	27	2.00
4	23	27	4.00
5	16	21	5.00
6	14	19	5.00
7	14	20	6.00
8	20	24	4.00
9	21	26	5.00
10	18	21	3.00
11	22	26	4.00
12	18	23	5.00
13	20	24	4.00
14	16	19	3.00
15	21	25	4.00
16	20	25	5.00

นักเรียน คนที่	คะแนน ก่อนเรียน	คะแนน หลังเรียน	คะแนน ผลต่าง D
17	23	26	3.00
18	19	19	0.00
19	24	27	3.00
20	22	26	4.00
21	21	26	5.00
22	21	26	5.00
23	22	26	4.00
24	21	24	3.00
25	19	22	3.00
26	22	24	2.00
27	17	23	6.00
28	20	23	3.00
คะแนน เฉลี่ย	20.18	23.79	3.6

จากตารางที่ 1 พบว่าผลคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ยคิดเป็น 20.18 คะแนน ผลคะแนนหลังเรียนเฉลี่ย
คิดเป็น 23.79 คะแนน พบว่าผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนเฉลี่ย (D) คิดเป็น 3.6
คะแนน

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ผลผลของการใช้แบบฝึกเสริมทักษะในการจัดการเรียนเรียนรู้แบบ Directed Reading – Thinking Activity (DR-TA) ที่มีต่อผลการเรียนรู้ในการอ่านจับใจความวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศสุราษฎร์ธานี

การพัฒนาผลการเรียนรู้การอ่านจับใจความวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ DR-TA ครั้งนี้เพื่อให้เห็นว่าวิธีการสอนอ่านแบบ DR-TA สามารถพัฒนาผลการเรียนรู้การอ่านจับใจความของนักเรียนหลังเรียนได้ดีกว่าก่อนเรียน ผู้วิจัยจึงนำเสนอผลการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้การอ่านจับใจความก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ DR-TA ดังนี้

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้การอ่านจับใจความ (ก่อนเรียนและหลังเรียน) ของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ DR-TA

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t.	Sig.
ก่อนเรียน	28	30	20.18	2.970	12.146	0.00
หลังเรียน	28	30	23.79	2.616		

จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนผลการเรียนรู้การอ่านจับใจความของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ DR-TA หลังเรียน ($X = 23.79$, S.D. = 2.616) สูงกว่าก่อนเรียน ($X = 20.18$, S.D. = 2.97) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องผลของการใช้แบบฝึกเสริมทักษะในการจัดการเรียนรู้แบบ Directed Reading – Thinking Activity (DR-TA) ที่มีต่อผลการเรียนรู้ในการอ่านจับใจความวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศสุราษฎร์ธานี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลการเรียนรู้การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการสอนด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ DR-TA กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศสุราษฎร์ธานี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 28 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านจับใจความด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ DR-TA จำนวน 5 แผน แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้การอ่านจับใจความด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ DR-TA จำนวน 30 ข้อ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำผลการทดลองมาเปรียบเทียบผลการเรียนรู้การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ DR-TA ก่อนเรียนและหลังเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (X) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent samples t-test) สำหรับการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ DR-TA ใช้การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (X) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุปผลการวิจัย

ผลการเรียนรู้การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอน ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ DR-TA หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คะแนนก่อนเรียนเฉลี่ยคิดเป็น 20.18 คะแนน ผลคะแนนหลังเรียนเฉลี่ยคิดเป็น 23.79 คะแนน พบว่า ผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนเฉลี่ย (D) คิดเป็น 3.6 คะแนน

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยสามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

จากผลการวิจัยพบว่า ผลการเรียนรู้การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังเรียนด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ DR-TA แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนหลังจาได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ DR-TA สูงวก่อนได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ DR-TA ทั้งนี้เพราะการสอนอ่านแบบ DR-TA เป็นวิธีการสอนที่มุ่งฝึกการให้นักเรียนใช้ความคิดสำหรับการคาดเดาเนื้อเรื่องล่วงหน้าอย่างสม่ำเสมอ กล่าวคือ ชี้นำเข้าสู่บทเรียนให้นักเรียนดูรูปภาพที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่จะอ่านแล้วให้นักเรียนคาดเดาว่าเนื้อหาของเรื่องที่จะอ่านว่าเกี่ยวกับเรื่องอะไร ทำให้นักเรียนพยายามใช้ความคิดและได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาของเรื่องที่จะอ่าน ในขณะที่เดียวกันครูก็ได้เขียนสิ่งที่นักเรียนคาดเดาและแสดงความคิดเห็นไว้บนกระดาน ทำให้นักเรียนร่วมชั้นเรียน ได้มีแนวความคิดและเรียนรู้คำศัพท์ไปด้วย ซึ่งเป็นการช่วยเพิ่มประสบการณ์ให้กับนักเรียน จากนั้นนักเรียนจึงเกิดการคาดเดาเนื้อเรื่องในส่วนแรกว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร ครูเขียนการคาดเดาของนักเรียนเอาไว้บนกระดานหลังจากอ่านเนื้อเรื่องส่วนแรกเป็นที่เรียบร้อยแล้ว การฝึกใช้การคาดเดาเนื้อหาของเรื่องจะช่วยให้ นักเรียนอ่านและเข้าใจเนื้อหาของเรื่องได้ ถูกต้องและแม่นยำมากขึ้น ถึงแม้จะมีคำศัพท์หรือประโยคที่นักเรียนยังไม่เข้าใจอยู่บ้าง แสดงให้เห็นว่านักเรียนอ่านแบบเดาความหมายของคำหรือประโยคที่นักเรียนยังไม่เข้าใจความหมายได้บ้าง เพราะนักเรียนได้นำการคาดเดาเนื้อหาของเรื่องที่ได้รับจากการดูรูปภาพและการสนทนากันจากในช่วงแรกมาเชื่อมโยงกับเนื้อหาของเรื่องที่กำลังอ่านอยู่เพื่อช่วยในการตีความหมาย ผลจากการคาดเดาเนื้อหาข้างต้นนี้ สอดคล้องกับแนวคิดของ สตาฟเฟอร์ (Stauffer, 1969) ที่ว่า การอ่าน คือ กระบวนการคิดที่ต้องใช้ประสบการณ์เดิมของผู้อ่านเข้ามาเชื่อมโยงกับความคิดของผู้อ่าน การเชื่อมโยงนี้เริ่มด้วยการตั้งสมมติฐาน โดยใช้ความคิดของผู้อ่านเองคาดเดาเนื้อหา จากนั้นจึงอ่าน เพื่อหาข้อมูลและตรวจสอบการคาดเดากระบวนการเชื่อมโยงระหว่างความคิดของผู้อ่านกับความคิดของผู้เขียนนี้จะสิ้นสุดลงด้วยการสรุปว่าผู้อ่านคาดเดาถูกหรือไม่ นอกจากนี้วิธีการสอนอ่านแบบ DR-TA ยังมีขั้นตอนในการ

ตรวจสอบความเข้าใจ เป็นช่วง ๆ คือ หลังจากที่นักเรียนได้อ่านเนื้อหาของเรื่องแล้วนักเรียนสามารถพูดและอ่านประโยคที่เป็นการยืนยันความคิดของตนเอง ถ้านักเรียนเข้าใจผิดนักเรียนก็จะสามารถเปลี่ยนแนวคิดใหม่ได้ ในขั้นตอนนี้ทำให้ครูสามารถตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนได้ รวมทั้งทราบถึงปัญหาในการอ่านของนักเรียนครูจึงให้การแนะนำและแก้ไขปัญหาให้ ขณะเดียวกันนักเรียนคนอื่นก็จะได้ทบทวนความคิดของตนเองไปด้วย ซึ่งทำให้นักเรียนทั้งห้องเกิดความเข้าใจในเนื้อหาของเรื่องไปในทิศทางเดียวกัน นักเรียนได้นำ ความรู้ใหม่ที่ได้ไปรวมกับประสบการณ์เดิมของตนเอง เพื่อไปเชื่อมโยงกับเนื้อหาของเรื่องในส่วนต่อ ๆ ไป ทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจเนื้อหาของเรื่องโดยรวมได้ชัดเจนและถูกต้องแม่นยำมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิด เทอร์นีย์ และเออเนต (Tierney and Eirnet, 1995, อ้างถึงใน อุไรวรรณ สิมพู, 2542: 30) ที่ว่า การสอนอ่านแบบ DR-TA (Directed Reading-Thinking Activity) เป็นวิธีการสอนอ่านที่มุ่งฝึกกระบวนการคิดกลั่นกรองและตรวจสอบข้อมูลที่ได้จากการอ่าน โดยให้ผู้เรียนกำหนดจุดประสงค์ในการอ่านด้วยตนเอง ด้วยการคาดเดาเนื้อหาจากการดูรูปภาพที่สัมพันธ์กับเรื่องที่กำลังจะอ่าน หลังจากนั้นให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องเพื่อตรวจสอบการคาดเดาของเนื้อเรื่อง จึงเห็นได้ว่า การสอนอ่านแบบ DR-TA เริ่มต้น ตั้งแต่การคาดเดาเนื้อหาของเรื่อง เพื่อเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมและความรู้ใหม่เข้ากับเรื่องที่อ่าน การฝึกคาดเดาความหมายของคำศัพท์ในขณะที่อ่านในใจ การตรวจสอบความเข้าใจล้วนเป็น ส่วนส่งเสริมให้นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบ DR-TA สามารถอ่านจับใจความที่สูงขึ้นได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของ จารุวรรณ คำบุญเรือง (2555) ที่พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญด้วยการสอนอ่านแบบ DR-TA (Directed Reading-Thinking Activity) มีคะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

จากการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการนำวิธีการสอนอ่านแบบ DR-TA ในการ พัฒนาการสอนอ่านจับใจความ ดังต่อไปนี้

1. การจัดเนื้อหาของการสอนครูควรเลือกเนื้อหาที่นักเรียนคุ้นเคยหรือใกล้กับตัวนักเรียน ไม่ควรเลือกเนื้อหาที่ยากหรือไกลตัวนักเรียนเกินไป

2. การสอนแบบ DR-TA เป็นการสอนที่ให้นักเรียนเป็นสำคัญ ครูต้องคอยทำหน้าที่ให้ความช่วยเหลือนักเรียนเมื่อนักเรียนต้องการ ครูผู้สอนจึงต้องมีความอดทนและใจเย็น เพื่อที่จะให้นักเรียนได้มีโอกาสศึกษาค้นคว้าได้อย่างเต็มที่

3. ครูควรศึกษาเนื้อหาของเรื่องอย่างละเอียดจนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาของเรื่องหรือคำศัพท์ที่ปรากฏอยู่ในเนื้อเรื่อง เพื่อจะได้อธิบายหรือให้คำแนะนำนักเรียนได้มากที่สุด

4. ภาพที่ใช้ประกอบในการสอนควรมีความสัมพันธ์กับเนื้อหาของเรื่องที่สอน เพราะจะสามารถทำให้นักเรียนเกิดการคาดเดาเนื้อเรื่องได้

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษการใช้วิธีการสอนอ่านแบบ DR-TA กับตัวแปรอื่น ๆ เช่น การอ่าน คิด วิเคราะห์และการอ่านเพื่อวิจารณ์ เป็นต้น

2. ควรศึกษาเปรียบเทียบวิธีการสอนอ่านแบบ DR-TA ร่วมกับเทคนิคหรือวิธีการสอนอื่น ๆ เช่น เทคนิคการสอนแบบ KWL เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ (CIRC) หรือวิธีการสอนแบบ SQ4R เป็นต้น ว่าเทคนิคหรือวิธีการสอนรูปแบบใดจะสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพมากกว่ากัน